

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LAS COMUNIDADES EUROPEAS
SOUDNÍ DVŮR EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ
DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPÄISCHEN GEMEINSCHAFTEN
EUROOPA ÜHENDUSTE KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN COMMUNITIES
COUR DE JUSTICE DES COMMUNAUTÉS EUROPÉENNES
CÚIRT BHREITHIÚNAIS NA gCÓMHPHOBAL EORPACH
CORTE DI GIUSTIZIA DELLE COMUNITÀ EUROPEE
EIROPAS KOPIENU TIESA

EUROPOS BENDRIJŲ TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-GUSTIZZJA TAL-KOMUNITAJIET EWROPEJ
HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI WSPÓLNOT EUROPEJSKICH
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DAS COMUNIDADES EUROPEIAS
CURTEA DE JUSTIȚIE A COMUNITĂȚILOR EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTEV
SODIŠČE EVROPSKIH SKUPNOSTI
EUROOPAN YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS DOMSTOL

Kontakty z Mediami i Informacja

KOMUNIKAT PRASOWY nr 87/07

6 grudnia 2007 r.

Wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-300/06

Ursula Voß / Land Berlin

WYNAGRODZENIE ZA GODZINY NADLICZBOWE PRZY ZASTOSOWANIU NIŻSZEJ STAWKI NIŻ ZA „ZWYKŁE” GODZINY PRACY MOŻE STANOWIĆ DYSKRYMINACJĘ ZE WZGLĘDU NA PŁEĆ

Przepis krajowy, który powoduje, że pracownicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy otrzymują niższe wynagrodzenie niż pracownicy zatrudnieni w pełnym wymiarze czasu pracy za tę samą liczbę przepracowanych godzin, narusza zasadę równości wynagrodzeń, jeśli dotyczy znacznie wyższego odsetka pracowników płci żeńskiej niż męskiej i jeśli nie jest obiektywnie uzasadniony

Niektórym kategoriom urzędników w Niemczech może przysługiwać wynagrodzenie za godziny nadliczbowe zamiast rekompensaty w postaci dodatkowego czasu wolnego. Według MVerGV¹ wynagrodzenie za godziny nadliczbowe jest jednak niższe od wynagrodzenia za czas pracy w ramach pensum.

U. Voß jest urzędnikiem zatrudnionym w charakterze nauczyciela przez Land Berlin. Podczas gdy zatrudniona była w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie od stycznia do maja 2000 r. pracowała w godzinach nadliczbowych. Wynagrodzenie, jakie otrzymała za ten okres było niższe od wynagrodzenia, jakie pobierał nauczyciel zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy za tę samą liczbę przepracowanych godzin. U. Voß bezskutecznie zwracała się o zastosowanie do jej wynagrodzenia stawki równoważnej ze stawką wynagrodzenia nauczycieli zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy.

Aby móc rozstrzygnąć spór pomiędzy U. Voß a Landem Berlin, Bundesverwaltungsgericht zwrócił się do Trybunału z pytaniem, czy zasada równego wynagradzania sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, które powoduje, że urzędnicy zatrudnieni w niepełnym wymiarze czasu pracy otrzymują niższe wynagrodzenie w porównaniu z urzędnikami zatrudnionymi w pełnym wymiarze czasu pracy.

W dziś ogłoszonym wyroku Trybunał przypomniał, że z zasadą równości wynagrodzeń sprzeczna jest nie tylko dyskryminacja bezpośrednia, lecz jakiegokolwiek nierówne traktowanie na

¹ Verordnung über die Gewährung von Mehrarbeitsvergütung für Beamte z dnia 13 marca 1992 r. (BGBl. 1992 I, str. 528), w brzmieniu zmienionym w dniu 3 grudnia 1998 r. (BGBl. 1998 I, str. 3494).

podstawie innych kryteriów niż płeć, o ile takie nierówne traktowanie dotyczy znacznie większej liczby pracowników płci żeńskiej niż męskiej i o ile takiego nierównego traktowania nie można wytłumaczyć czynnikami obiektywnie uzasadnionymi i niezwiązanymi z jakąkolwiek dyskryminacją ze względu na płeć.

Trybunał stwierdził, że niższe wynagrodzenie za godziny nadliczbowe powoduje nierówne traktowaniem na niekorzyść nauczycieli, którzy pracują w niepełnym wymiarze czasu pracy, ponieważ w odniesieniu do ich wynagrodzenia aż do osiągnięcia zwykłego pełnego wymiaru czasu pracy stosuje się niższą stawkę wynagrodzenia za godziny lekcyjne przepracowane ponad indywidualne pensum.

Takie nierówne traktowanie może dotyczyć znacznie wyższej liczby kobiet niż mężczyzn. W związku z tym Trybunał przypomniał, że sąd krajowy powinien uwzględnić wszystkich pracowników objętych zakresem rozpatrywanego przepisu krajowego na poparcie tego stwierdzenia.

Ponieważ z postanowienia odsyłającego nie wynika, że istnieją czynniki obiektywnie uzasadnione i niezwiązane z jakąkolwiek dyskryminacją ze względu na płeć, Trybunał zwrócił się do sądu krajowego o zbadanie tego aspektu.

Trybunał stwierdził, że niższe wynagrodzenie za godziny przepracowane przez urzędnika zatrudnionego w niepełnym wymiarze czasu pracy ponad jego indywidualne pensum aż do wysokości pensum urzędnika zatrudnionego w pełnym wymiarze czasu pracy narusza zasadę równości wynagrodzeń pracowników płci męskiej i żeńskiej, o ile takie nierówne traktowanie dotyczy znacznie większej liczby kobiet niż mężczyzn i o ile takiego nierównego traktowania nie można uzasadnić czynnikami obiektywnymi i niezwiązanymi z jakąkolwiek dyskryminacją ze względu na płeć.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże w żaden sposób Trybunału Sprawiedliwości.

Dostępne wersje językowe: BG ES CS DE EL EN FR HU IT NL PL PT SK

Pełny tekst wyroku znajduje się na stronie internetowej Trybunału

<http://curia.europa.eu/jurisp/cgi-bin/form.pl?lang=PL&Submit=rechercher&numaff=C-300/06>

Tekst jest z reguły dostępny od godz. 12.00 CET w dniu ogłoszenia.

W celu uzyskania dodatkowych informacji proszę skontaktować się z

Ireneuszem Kolowcą

Tel. (00352) 4303 2793 Faks (00352) 4303 2053